

prostředek má být podán (viz na př. nálezy tohoto soudu Boh. 1085, 1747 adm. a jiné). Pravdou je konečně též, že právní poučení, které osv v Plzni svému intimátu ze 12. dubna 1923 připojil, neudává místo, kde rekurs má být podán, že tedy jest neúplné a vadné.

Podstatnou vadnost řízení však ve smyslu § 6, odst. 2 zák. o ss bylo by lze v tomto nedostatku shledávati jen tehdy, kdyby uvedenou vadou byla bývala st-li obrana znemožněna anebo podstatně stížena, tedy kdyby vada ona jej byla svedla k tomu, že rekurs svůj podal na místě nesprávném (srovnej též nález Boh. 4804 adm. stran dávky z přírůstku hodnoty).

Toho však v daném případě nebylo. Neboť, praví-li se v uvedeném právním poučení, že »možno se do 14 dnů . . . odvolati k min. škol., byl by mohl st-li tímto neúplným poučením býti sveden nanejvýše snad k tomu, aby podal svůj rekurs přímo u min. škol., čehož však neučinil; st-li nemohl však z onoho znění právního poučení důvodně usuzovati, že rekurs má nebo může podati u inspektorátu škol menšinových v T., kde jej skutečně podal, a nikoli u podacího místa zákonem předepsaného, při čemž co do otázky zachování t. zv. služební cesty stačí poukázati na to, co řečeno již shora.

Za tohoto právního a skutkového stavu nelze shledati v onom nedostatečném právním poučení podstatnou vadnost řízení, aniž nezákonnost v tom, že žal. úřad odmítl jednati meritorně o rekursu st-lově jakožto o rekursu, který — došed k předepsanému místu podacímu teprve po lhůtě — byl opožděný.

Z těchto úvah bylo stížnost zamítnouti.

Č. 4972.

Pozemková reforma: Může stpů svoje rozhodnutí o žádaném souhlasu ke zcizení zabrané půdy odložit, až při přejímání půdy zabrané zjistí, zda ji bude třeba pro přiděl?

(Nález ze dne 3. října 1925 č. 18.256).

Prejudikatura: Boh. 2761, 3899 adm

Věc: Marie T. a Gabriela G. v N. (adv. Dr. Ant. Lasch z Prahy) proti státnímu pozemkovému úřadu o souhlas ke zcizení zabrané půdy.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Na základě nálezu nss-u Boh. 3899 adm. vydal žal. úřad nyní nař. výnos tohoto znění:

Stpů oznamuje, že na základě nálezu nss-u Boh. 3899 adm. odkládá definitivní rozhodnutí o dočasné kupnoprodejní smlouvě, uzavřené dne 9. července 1922 mezi st-lkami a Josefem G. a společníky v N. na dobu, až vyšetří při přejímání velkostatku toho pro účely pozemkové reformy, zda prodávaných pozemků jest třeba pro účely všeobecně prospěšné nebo pro přiděl uchazečům oprávněným k přidělu zabrané půdy dle přidělového zákona.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto: — — —

Stížnost vytýká, že žal. úřad nesprávně vyložil si nálezh. Boh. 3899 adm., když se domnívá, že, čině nové opatření, může rozhodnutí odložit na tak dlouhý a neurčitý čas, a vytýká, že takový odkald nemá opory ani v zákoně, ani nelze ho odůvodnit skutkovým stavem věcí.

V cit. nálezu bylo vysloveno, že pouhá možnost budoucí potřeby zabrané půdy k účelům pozemkové reformy není důvodem pro odepření souhlasu dle § 7 zák. zák., ale vysloveno současně, že důvod ten opravňoval by stpú k tomu, aby odložil definitivní rozhodnutí o žádosti st-lek do doby, než vyšetří, zda pozemků, o jejichž zcizení jde, jest skutečně pro účely pozemkové reformy potřebí.

Žal. úřad v nyní nař. výnosu žádost o souhlas nezamítá, nýbrž definitivní rozhodnutí odkládá, vyslovuje však současně, že definitivní rozhodnutí o souhlasu vydá teprve, a ž p ř i p ř e j í m á n í velkostatku st-lek pro účely pozemkové reformy vyšetří, zda prodávaných pozemků je třeba pro účely všeobecně prospěšné nebo pro přiděl oprávněných uchazečů.

Dle názoru nss-u, opětne již vysloveného, může stpú souhlas ke zcizení dle § 7 zák. zák. odepřít jen tehdy, když by zcizení to vadilo splnění cílů a účelů pozemkové reformy. V daném pak případě, kde jde o 33 k. j. 866 sáhů, jež mají býti prociány 38 rolníkům, měl by souhlas ke zcizení tomu udělený zřejmě za následek, že by tato výměra půdy přestala býti zabraným majetkem. Tím, že st-lky podaly u stpú žádost za souhlas ke zcizení oné výměry, uvedena byla na spor otázka, možno-li pozemky výměru tu tvořící propustiti ze záboru bez újmy pro účely reformy pozemkové. Spor ten musí stpú rozhodnouti dříve, než pozemky ty podrobí jakékoli své další dispošci, poněvadž by jinak zasahoval do práv vlastníka nad míru zákonem přípustnou. Neboť st-lky nabyly podáním žádosti za souhlas ke zcizení za předpokladu, že zcizení to nevaďí účelům pozemkové reformy, nároku na to, aby pozemky ony byly ze záboru propuštěny a musí úřad o nároku tom rozhodnouti dříve, než přistoupí k jakémukoli dalšímu dispošicnímu aktu a tedy i k převzetí jejich zabraného majetku. Stejně jako musí již před oznámením zamýšleného převzetí a před výpovědí, jež jsou jen přípravou k převzetí, býti vyřešeny uplatněné nároky vlastníka dle § 11 zák. a 20 př. z. a vlastníkem dle § 3 a) zák. zák. uplatňované vyloučení objektů ze záboru, tak musí již i před těmito akty býti rozhodnuto o souhlasu dle § 7 zák. zák.; jinak jsou akty ony, pokud jsou do nich pojaty i nemovitosti, ohledně nichž některý z nároků těch byl uplatněn, nezákonné. Akty ty předcházejí převzetí. Odkládá-li tedy žal. úřad rozhodnutí o nároku st-lek až na dobu, kdy bude celý velkostatek p ř e j í m a t i, je rozhodnutí v tomto směru nezákonné a bylo je zrušiti.

Č. 4973.

Zajištění bytu. Od kdy působí a kterak zaniká zajištění bytu podle § 13 zák. č. 225/22 a 87/1923?

(Nález ze dne 3. října 1925 č. 18.263).

V ě c: Růžena St. v Praze proti zemské správě politické v Praze o zajištění bytu a o přestupek zákona o zajištění bytu.